

”وشيش جيون ڪهاڻي بنائي ڪا آڌار - سڌا چڙهتي ڪلا“

باپ دادا هرايڪ بچي ڪي جيون ڪهاڻي ديك رهي هئ. هرايڪ ڪي جيون ڪهاڻي ۾ ڪيا ڪيا تفدير ڪي ريڪائين رهي هئ. سڌا ايڪ رس اُنتي ڪي اور جاتي رهي هئ وا اُنرائي اور چڙهائي ۾ چل رهي هئ! اُنسي دونو پرڪار ڪي لڪير آرڻات جيون ڪي ليلا دڪائي دي. جب چڙهائي ڪي باد ڪسي پي ڪارڻ وش چڙهتي ڪلا ڪي بجاءِ اُترتي ڪلا ۾ آتي هئ تو اُترتي ڪا پرياءِ پي اپني طرف ڪينچتا هئ. جئسي بهت ڪال ڪي چڙهتي ڪلا ڪا پرياءِ بهت ڪال ڪي پراپتي ڪراتا هئ. سهج يوغي جيون وال، سڌا باپ ڪي سمپ اور سات ڪي اُنيوتي ڪرتي هئ. سڌا سيم ڪو سرو شڪتيون ۾ ماسٽر سمجھني سين سهج سمرتي سوروپ هو جاتي هئ. ڪوئي پي پرستيان وا پريڪيائين آتي هوئي سڌا اپني ڪو و گھن وناشڪ اُنيو ڪرتي هئ. تو جئسي بهت ڪال چڙهتي ڪلا ڪا، بهت ڪال اُنسي شڪتيشالي اُستتي ڪا اُنيو ڪرتي هئ. اُنسي چڙهتي ڪلا ڪي باد ڪر اُترتي ڪلا هوني سين ستمه اور سهج يه اُنيو نهين هوتي. ليڪن وشيش اُئينشن، وشيش محنت ڪرني ڪي باد يه اُنيو ڪرتي هئ. سڌا چڙهتي ڪلا آرڻات سڌا سرو پراپتي ڪو پائي هوئي موڙتي. اور چڙهني ڪي باد اُترتي اور ڪر چڙهني والي، گنواڻي هوئي وستو ڪو ڪر پاني والي، اُنسي اُترتي چڙهني والي آتمائين اُنيو ڪرتي هئ ڪ ”پايا ٿا ليڪن ڪو گيا“. اور پاني ڪي اُنيوي هوني ڪي ڪارڻ ڪر سين اُسي اوستا ڪو پاني ڪي بنا ره پي نهين سڪتي. اِس ليئي وشيش اُئينشن ديني سين ڪر سين اُنيو ڪو پاءِ ليتي هئ ليڪن سڌا ڪال اور سهج ڪي لسٽ ڪي بجاءِ دوسري نمبر ڪي لسٽ ۾ آ جاتي هئ. پاس وٽ آنر نهين ليڪن پاس هوني والون ڪي لسٽ ۾ آ جاتي هئ. تيسري نمبر ڪي تو بات سيم هين سوچ سڪتي هو ڪ اُسڪي جيون ڪهاڻي ڪيا هونگي! تيسرا نمبر تو بننا هين نهين هئ نان؟

اپني جيون ڪهاڻي ڪو سڌا اُنتي ڪي اور بدني والي، سرو وشيشٿائون سمپن، سڌا پراپتي سوروپ اُنسا سریشٿ بنائو. اُپي اُپي اوپر، اُپي اُپي نيچي وا ڪچ سميه اوپر اور ڪچ سميه نيچي اُنسي اُترتي اور چڙهني ڪي ڪيل ۾ سڌا ڪال ڪا اڌڪار چور نهين دينا. آج باپ دادا سبي ڪي جيون ڪهاڻي ديك رهي ٿي، تو سڌا چڙهتي ڪلا والي ڪتني هونگي اور ڪون هونگي؟ اپني ڪو تو جان سڪتي هو نان ڪ مئن ڪس لسٽ ۾ هون! اُترتي ڪي پرستيان، پريڪيائين تو سبي سامني آتي هئ، بنا پريڪيا ڪي تو ڪوئي پي پاس نهين هو سڪتا ليڪن 1- پريڪيا ۾ ساڪي اور ساڪي پن ڪي سمرتي سوروپ دواران ڪل پاس هونا وا پاس هونا وا مجبوري سين پاس هونا اِسپر اُنتر هو جاتا هئ. 2- بڙي پريڪيا ڪو چوٽا سمجھنا وا چوٽي سي بات ڪو بڙا سمجھنا، اِسپر اُنتر هو جاتا هئ. 3- ڪوئي چوٽي سي بات ڪو زياده سمرٽ، ورنن اور واتاورڻ ۾ ڪهاڻي اِس سين پي چوٽي ڪو بڙا ڪر ديتي هئ. اور ڪوئي ڪر بڙي بات ڪو پي چيڪ ڪيئا اور سات چينج ڪيئا اور سڌا ڪي ليئي ڪمزور بات ڪو ڪل اِسٽاپ لٽاءِ ديتي هئ! ڪل اِسٽاپ لڳا آرڻات ڪر سين پوشيه ڪي ليئي ڪل اِسٽاڪ جمع ڪرنا. آگي ڪي ليئي ڪل پاس ڪي اڌڪاري بننا. تو اُنسي بهت ڪال ڪي چڙهتي ڪلا ڪي تفدير وان بن جاتي هئ. تو سمجھا جيون ڪهاڻي ڪي وشيشٿا ڪيا رڪني هئ؟ اِس سين

سدا آپڪي وشيش جيون ڪهاڙي هو جائينگي! جيئي ڪوئي ڪي جيون ڪهاڙي وشيش پريڙا
 دلائي هئ، اُتساه بڌائي هئ، همٿ بڌائي هئ، جيون ڪي راستي ڪو سڀشت اُنيو ڪراتي هئ،
 اُتسي آپ هر وشيش آتما ڪي جيون اُرتا جيون ڪا هر ڪرم اُنڪ آتماون ڪو اُتسي اُنيو
 ڪراوي. سڀڪي مُڪ سين، من سين يهي آواز نڪلي ڪ جب نمت آتما يه ڪر سڪتي هئ تو هر
 پي ڪرين. هر پي آڳي بڌينگي. هر پي سڀي ڪو آڳي بڌائينگي، اُتسي پريڙا يوگيه وشيش جيون
 ڪهاڙي سدا بناو. سمجها ڪيا ڪرنا هئ؟ اُچا.

آج تو ڊبل وديشيون ڪي ملني ڪا دن هئ. ايڪ طرف وديشيون ڪا اوڙ دوسري طرف هئ
 ڦر نزديڪ والون (مڌوبن نواسيون) ڪا! دونو ڪا وشيش ملن هئ. باقي تو سڀ گئلري ۾
 ديڪني ڪي ليئي آئي هئ اس ليئي باپ دادا نين آئي هوئي سڀ بچون ڪا رڱارڊ رک
 مرلي پي چلائي. اُچا.

سدا ملن سيزن ڪي سار ڪو جيون ۾ لاني والي، وشيش اِشاري ڪو آپني جيون ڪا سدا
 ڪال ڪا وردان سمجھ، ورداني مورت بنني والي، سُننا اُرتا بننا، ملنا اُرتا سمان بننا،
 اِسي سلوگن ڪو سدا سمرتي سورپ ۾ لاني والي، سنيه ڪا رڱرن سدا نروگهن بناني ڪي
 سهيوگ ديني والي، سدا اُنيوي مورت بن سرو ۾ اُنيوون ڪي وشيشنا پرنی والي، اُتسي سدا
 باپ سمان سمپن، سريشت آتماون ڪو باپ دادا ڪا يادپيار اوڙ نمستي.

ديدي جي ڪي ساڻ:- سڀي باپ ڪي نمت بني هوئي پُڄائين اپنا اپنا ڪاريه يثارت
 روپ ۾ ڪر رهي هئ؟ يه سڀي پُڄائين هئ نان؟ تو سڀي رائيت هئڊ هئ وا ڪوئي ليفت
 هئڊ پي هئ؟ جو سِير ڪو برهمڻ ڪهاڙي هئ، اُتسي برهمڻ ڪهاڙي والي سڀ رائيت
 هئڊ هئ يا برهمڻون ۾ هيڻ ڪوئي ليفت هئڊ هئ، ڪوئي رائيت هئڊ هئ؟ (برهمڻ ڪپي
 رائيت هئڊ بن جاتي ڪپي ليفت هئڊ) تو پُڄائين پي بدلي هوتي هئ ڪيا؟ وئسي تو راوڻ
 ڪي سيس ڊڪاتي هئ اُپي اُڙا، اُپي اُپي آ گيا. ليڪن برهمڻون ۾ پي برهما ڪي
 پُڄائين بدلي هوتي رهي هئ ڪيا؟ اُتسي تو ڦر روز پُڄائين بدلي هونگي؟

واسطو ۾ برهما ڪمار اوڙ برهما ڪماري ڪهاڙي تو سڀ هئ ليڪن اُندر ۾ وه سِير
 محسوس ڪرتي هئ ڪ هر پرتڪيه ڪاني والي نهين هئ، محنت ڪا ڦل ڪاني والي هئ. يه
 پي اُندر هئ نان. ڪوئي پرتڪيه ڦل ڪاني والي هئ اوڙ ڪوئي محنت ڪا ڦل ڪاني والي هئ.
 بهت محنت ڪي آوشيڪتا نهين هئ. صرف درڊ سنڪلپ اوڙ شريمت، اِسي آڌار پر هر
 سنڪلپ اوڙ ڪرم ڪرتي چلي تو محنت ڪي بات هيڻ نهين. اِن دونو هيڻ آڌار پر نه چلني
 ڪي ڪارڻ جيئي گاڏي پٿري سين اُتر جاتي هئ. ڦر بهت مشڪل هوتا هئ. اُگر گاڏي پٿري
 پر چل رهي هئ تو ڪوئي محنت نهين اِنجڻ چلاءَ رها هئ، وه چل رهي هئ. تو اِن دونو آڌار
 ۾ سين، چاهي درڊ سنڪلپ، چاهي شريمت اِنهر سين ايڪ ڪي پي ڪمزوري هئ تو ايڪ
 پٿري هو گئي. ڪوئي شريمت پر چلي، بهت اُئينشن رکي ليڪن درڊ سنڪلپ ڪي ڪمزوري
 هو تو اِسڪي رزلت ڪيا هونگي؟ محنت ڪا ڦل ڪائينگي. اُتسي محنت ڪا ڦل ڪاني والي پي

ڪتري ڪي لائين ۾ آ گئي. جب پي اُن سين ڪوئي بات پوڄو تو محنت يا مشڪل ڪي بات هين سَنائينگي. جئسي سَنايا ٿا اڪ بات ڪو نڪالتي تو دوسري آ جاتي، چوهي ڪو نڪالتي تو ٻلي آ جاتي، ٻلي ڪو نڪالتي تو ڪتا آتا... ائسي نڪالتي ۾ هين لڳي رهندي هئ. تين ڌرم ساٿ ساٿ استاپن هو رهي هئ نان، برهمڻ، ديوتا اؤر ڪتري. تو تينون هين پرڪار ڪي ڊڪائي دينگي نان. ڪٿيون ڪا تو جنم هين بهت محنت سين هوئا هئ. اؤر ڪٿيون نين بچين سين هين محنت ڪرنا آرنپ ڪيئا هئ. يهه پي پن پن تقدير ڪي لڪيرين هئ. ڪوئي سين پوڄينگي تو ڪهينگي هر نين شروع سين ڪوئي محنت نهين ڪي. شريمت پر چلنا هئ يوگي بننا هئ يهه ستهه لڪش سوروپ هو ڳيا. ائسي نهين، اَلبيلي هونگي ليڪن ستهه سوروپ بن ڪرڪي چلتي هئ. اَلبيلي پي محنت نهين محسوس ڪرتي هئ ليڪن وهه هئ اُلتِي بات! اُسڪا ڦر پوشيه نهين بنتا هئ. باپ سمان پراپتي ڪا اُنيو نهين ڪرتي هئ. باقي جنم ۾ اَلبيلي بس ڪايا، پيئا اؤر اُپني پوٽر جيون بٽائي، نيم پرماڻ چلني والي ليڪن ڌارڻا ڪو جيون ۾ لاني والي نهين. اُنڪا پي يهان نيميناٿ ڪي روپ ۾ گائڻ هوتا هئ. تو ڪئين صرف نيميناٿ پي هئ. يوگ ۾، ڪلاس ۾ آئينگي سڀ سين پهلي. ليڪن پايا ڪيا؟ ڪهينگي هان سُن ليئا؟ آڳي ٻڌنا ٻڌانا وهه لڪش نهين هونگا. سُن ليئا مزا آ ڳيا، ڏيک هئ. آيا، ڳيا، چلا، ڪايا. ائسي ڪو ڪهينگي نيميناٿ. ڦر پي ائسي ڪي پي پوڄا هوتي هئ. اتنا تو ڪرتي هئ ڪ نيم پرماڻ چل رهي هئ. اُسڪا ڦل، پوڄيه بن جاتي هئ. برسات ۾ اُننڀ نهين آئينگي ليڪن وهه ضرور آئينگي. ڦر پي پوٽر رهندي هئ اِس ليئي پوڄيه ضرور بن جاتي هئ. ائسي پي تو چاهيئي نان. 10 ورش پي هو جائينگي تو پي اُگر اُن سين ڪوئي بات پوڄتي تو پهلي دن ڪا اُتر هونگا وهي 10 ورش ڪي باد پي دينگي. اچا.

اُپي باپ دادا وطن ۾ بهت چٽچٽ ڪرتي هئ. دونو سوتنتر آتمائين هئ. شيوا تو سيڪنڊ ۾ ڪيئا، سرو ڪو اُنيو ڪرايا ڦر آپس ۾ ڪيا ڪرينگي؟ روح رهاڻ ڪرتي رهندي هئ. برهما باپ ڪي يهي جنم ڪي پهلي دن ڪي آش ٿي. ڪوئسي؟ سدا يهه فخر اؤر نشا رها ڪ مئن پي باپ سمان ضرور بنونگا. آڌ ڪي برهما بول ياد هئ؟ ”آ رها هون، سماء رها هون“ يهي سدا نشي ڪي بول جنم ڪي سنڪلپ اؤر واڻي ۾ رهي. تو يهي آڌ ڪي بول آب ڪاريه سماپت ڪر جو لڪش رڪا هئ اُس لڪش روپ ۾ سماء گئي. پهلي آرٿ معلوم نهين ٿا ليڪن ويڪت ڪي ٻنڌن ڪو ڪئسي چورا! سانپ ڪي سمان پُراڻي ڪال چور دي نان! اؤر ڪتني ۾ ڪيل هونگا؟ گهڙيون ڪا هين ڪيل هونگا نان. اِسڪو ڪها جاتا هئ باپ سمان ويڪت پاءُ ڪو سهج چور ”نشوموها سمرتي سوروپ“. يهه سنڪلپ پي اُنا، مئن جا رها هون، ڪيا هو رها هئ! بچي سامني هئ ليڪن ديڪتي پي نهين ديڪا. صرف لائيت مائيت، سماننا ڪي درشتي ديتي اُڙتا پنچي اُڙ ڳيا. ائسي هين اُنيو ڪيئا نان! ڪتني سهج اُڙان هوئي، جو ديڪني والي ديڪتي رهي اؤر اُڙني والا اُڙ ڳيا. اِسڪو ڪها جاتا هئ، آڌ ۾ يهي بول اؤر آنت ۾ وهه سوروپ هو ڳيا. ائسي هين فالو فادر. اچا.

ڊبل وديشيون ڪي ساٿ:-

سڀي سنيهي اؤر سهيوگي آتمائين هو نان! سنيهه ڪي ڪارڻ باپ ڪو پهچانا اؤر سهيوگي آتما هو گئي. تو سنيهي اؤر سهيوگي هو، شيوا ڪا اُمنگ اُتساه سدا رهتا هئ ليڪن

باقي ڪيا ره ڳيا؟ سنيهي اڙ سهيوڳي ڪي ساٿ سڌا شڪتي سوروڀ. شڪتيشالي آتما سڌا وڳهن وناشڪ هونگي اڙ جو وڳهن وناشڪ هونگي وه سٽهه هين باپ ڪي دل تخت نشين هونگي. تخت سين نيچي لاني والي هئ هين مايا ڪا ڪوئي نه ڪوئي وڳهن. تو جب مايا هين نهين آئينگي تو ڦر سڌا تخت نشين رهينگي. اُسڪي ليئي سڌا اپني ڪو ڪمبائيند سمجهو. هر ڪرم ۾ ڀن ڀن سنڀنڌ ڪي ساٿ ڪا انيو ڪرو. تو سڌا ساٿ ۾ رهينگي، سڌا شڪتيشالي پي رهينگي اڙ سڌا اپني ڪو رمڻيڪ پي انيو ڪرينگي. ڪسي پي پرڪار ڪا اڪيلاڀن نهين محسوس ڪرينگي ڪيونڪ ڀن ڀن سنڀنڌ ۾ ساٿ رهندي والي سڌا رمڻيڪ اڙ خوشي ڪي انيو ڪرتي هئ. وٽسي پي جب سڌا ايڪ هين بات هوتي هئ، ايڪ هين بات روز روز سٺو وا ڪرو تو دل اداس هو جاتي هئ. تو يهان پي باپ ڪي ساٿ ڀن ڀن سنڀنڌون ڪا انيو ڪرني سين سڌا اُمنگ اُتساه بنا رهينگا. صرف باپ هئ، مٿن بچا هون يه نهين، ڀن ڀن سنڀنڌ ڪا انيو ڪرو. تو جئسي مڌوبن ۾ آني سين اپني ڪو منورنجن ۾ انيو ڪرتي هو اڙ ساٿ ڪا انيو ڪرتي هو اُتسي هين انيو ڪرينگي ڪ پتا نهين دن سين رات، رات سين دن ڪئسي هوئا؟ وٽسي پي وديشي لوگ چينچ پسند ڪرتي هئ. تو يهان پي ايڪ دواران ڀن ڀن انيو ڪرني ڪا بهت اچا چانس هئ.

پارٿيون سين:-

مهاوير ڪي وشيشتا - سڌا ايڪ باپ دوسرا نه ڪوئي

سڌا اپني ڪو مهاوير سمجهتي هو؟ مهاوير ڪي وشيشتا، ايڪ رام ڪي سواءِ اڙ ڪوئي ياد نهين! تو سڌا ايڪ باپ دوسرا نه ڪوئي اُتسي سمرت ۾ رهندي والي ”سڌا مهاوير“. سڌا وجئ ڪا تلڪ لڻا هوئا هو. جب ايڪ باپ دوسرا نه ڪوئي تو اوناشي تلڪ رهنيا. سنسار هين باپ بن ڳيا. سنسار ۾ ويڪتي اڙ وستو هين هوتي، تو سرو سنڀنڌ باپ سين تو ويڪتي آ گئي اڙ وستو، وه پي سرو پراپتي باپ سين هو گئي. سُڪ شانتي ڳيان آند پرير.... سرو پراپتيان هو گئي. جب ڪچ رها هين نهين تو ٻڌي اڙ ڪهان جائينگي، ڪئسي؟ اچا.

وردان - پُراڻي سنسار اڙ سنسڪارون ڪي آڪرشل سين جيتي جي مرندي والي

يتارٿ مرجيو پو

يتارٿ جيتي جي مرنا اَرڻات سڌا ڪي ليئي پُراڻي سنسار وا پُراڻي سنسڪارون سين سنڪلپ اڙ سوڀن ۾ پي مرنا. مرنا معنيٰ پريورتن هونا. انهن ڪوئي پي آڪرشل اپني اڙ آڪرشت ڪر نهين سکتي. وه ڪيي نهين ڪه سکت ڪ ڪيا ڪرين، چاهتي نهين ٿي ليڪن هو ڳيا.... ڪئين بچي جيتي جي مَر ڪر ڦر زندهه هو جاتي هئ، راوڻ ڪا ايڪ سر ختم ڪرتي تو دوسرا آ جاتا، ليڪن فائونڊيشن ڪو هين ختم ڪر دو تو روپ بدل ڪر ڪي مايا وار نهين ڪرينگي.

سلوگن - سڀ سين لڪي وو هئ جو ياد اڙ شيوا ۾ سڌا بزي رهتي هئ.